

Historky

John Kalench – Ako byť najlepší v MLM

1/ Mladý muž sa na rohu nejakej newyorskej ulici pýta slávneho huslistu ako sa dostane do Carnegie Hall. Slávny huslista mu odpovie: „Cvičte, cvičte cvičte!“

2/ Starého námorníka sa spýtali: „Keby človek spadol do vody, utopil by sa?“ A starý námorník odpovedal: „Tým, že spadne do vody, sa neutopí. Utopí sa, ak tam dlho zostane.“

3/ Dorisine **kľučky od dverí**. Doris je v želcziarstve a nechá si ukázať všetky kľučky k dverám. Potom ako si vyberie, nosí kľučku všade so sebou. Keď je v obchode, reštaurácii alebo v kaviarni, nenápadne ju položí na pult alebo stôl. Berie si ju so sebou všade. Ľudia spravidla nemôžu odolať pokušeniu a spýtajú sa jej k čomu jej slúži tá kľučka. Ona len na to čaká. Jej odpoveď je: „Som veľmi rada, že ste sa ma na to spýtali. Tú kľučku mám so sebou len preto, aby som vám nezabudla povedať, že dvere k vášmu neuveritelnému úspechu sú otvorené s korporáciou TIANŠI“. A potom spustí celú litániu.

4/ Niektorým ľuďom je veľmi ťažké urobiť radosť. Poviem vám o jednom takom.

Jeden muž kedysi začal pravidelne navštievoval istú reštauráciu. Postupne sa stal jej stálym hostom. Vždy sedával pri tom istom stole a jedával tie isté jedlá. Po jeho viacerých návštevách si ho všimol jeden čašník. Raz keď tento zákazník znova u nich povečeral, sa ho tento čašník spýtal ako mu chutilo. Muž povedal, že jedlo bolo dobré, chlieb dokonca vynikajúci, ale bohužiaľ dostał len krajíček chleba. Čašník si to zapamätał.

Pri najbližšej večeri priniesol hostovi dva krajce chleba. Rovnako ako pred tým sa čašník spýtal hosta, ako je spokojný. Host odpovedal, že aj jedlo aj obsluha je vynikajúca, ale toho chutného chleba dostał len dva krajce. Čašník si to znova zapamätał.

Najbližšie, keď host prišiel na ďalšiu večeru, čašník pred neho položil košík so štyrmi krajcami chleba v očakávaní, že tento krát už určite bude spokojný. No nestalo sa tak. Host mu povedal, že mu ten chlieb veľmi chutí a tak by bol veľmi rád, keby ho bolo ešte viac.

Vtedy už čašník videl, že túto situáciu nezvládne sám a preto zašiel za riaditeľom, s ktorým pripravili spoločný postup. Ďalší deň, kedy očakávali návštevu tohto zákazníka, položili pred neho obrovský bochník chleba dlhší ako jeden meter. Akonáhle host vošiel, priniesol mu čašník spolu s riaditeľom tento obrovský nerozkrojený bochník metrového chleba na dvoch servírovacích stolíkoch k jeho stolu. Bochník bol väčší než celý jeho stôl. Čašník spolu s riaditeľom dychtivo očakávali jeho reakciu.

Zákazník hodił na nich pohľad a so sklamaným výrazom v tvári im poviedal: „Vidím, že ste sa opäť vrátili k jedinému kraju chleba“.

Ako vidieť z tohto príbehu, pre niektorých ľudí je nespokojnosť jediným životným potešením.